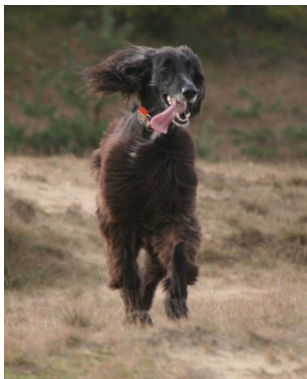
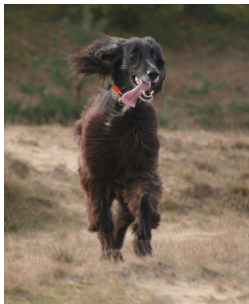

Marek

Met Marek, onze Taigan, gaat het niet goed. Toen hij bij ons kwam, in november van het vorig jaar, was hij nou niet direct de meest eenvoudige windhond. Op zijn eerste opvangplek had hij met de daar aanwezige reu behoorlijke problemen en zelfs met de castraten ging hij op de vuist zodra er -wellicht- eten in het spel was.

WaarderingNog niet gewaardeerd
[Stel een vraag over dit artikel](#)

En zo verhuisde hij naar een andere opvangplek, waar alleen een teefje was. Daar boekte hij echt geweldige voortgang. Niet dat hij nou direct een grote reuenvriend werd, maar verder leek hij milder in zijn gedrag te worden, en vooral meer "hond". Hij ontdekte de geneugten van het zwemmen en van het spelletje "ik kan heel goed loslopen, maar dat weer aanlijnen, dat snap ik gewoon niet".

En toch klopte er iets niet. Hij leek veel ouder dan zijn vier jaar en hij ging steeds slechter bewegen. Marek werd bij de dierenarts voorgesteld en de berichten zijn niet fijn. Marek lijdt aan mysositis, een auto-immuunziekte, die langzaam maar zeker zijn spieren aantast. De vooruitzichten zijn niet goed. Marek heeft een hoge dosering prednisolon gekregen, maar de bijwerking daarvan, een permanente, razende honger, maakt zijn leven en dat van de aanwezige teef, zeer onaangenaam.

Het is nog even afwachten hoe zijn toestand zich ontwikkelt. In ieder geval is Marek uit de herplaatsing. Hij mag gewoon lekker op zijn opvangplek blijven. Wij houden u op de hoogte van het verdere verloop.

Nawoord: eind 2015 bereikte ons het bericht dat Marek overleden is.